

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 345/2014
05.02.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Лидије Ђукић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући по захтеву G.E.L. из У.К., поднетом преко пуномоћника В.Ш., адвоката из Б., ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 17 У 6701/12 од 23.10.2014. године, уз учешће Министарства привреде Републике Србије – Сектора за управне и надзорне послове у области привредних регистара и В. АД – у стечају, Б., ..., као противним странкама, у предмету уписа у Регистар заложног права, у нејавној седници већа, одржаној дана 05.02.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА.**

Образложење

Побијаном пресудом је одбијена тужба тужиоца, поднета против решења Министарства економије и регионалног развоја Републике Србије број 300-720-00-00117/12-09 од 06.04.2012. године, којим је поништено решење Регистратора Агенције за привредне регистре који води Регистар заложног права на покретним стварима и правима ЗЛ бр. 1943/12 од 20.02.2012. године, којим је одобрен упис у Регистар заложног права на покретним стварима и правима – судског заложног права заложног повериоца G.E.L. на покретним стварима које имају регистрациони број: теретним и путничким возилима ближе описаним у ожалбеном решењу под редним бр. 1-69, као и на покретним стварима које немају регистрациони број: машинама и опреми ближе описаним у поменутом решењу под редним бројем 70-92 дужника, односно залогодавца В. АД Холдинг компанија, Б., а ради обезбеђења основног износа обезбеђеног потраживања од 3.264.015,15 еур, а као дан доспелости потраживања је уписан 17.04.2009. године.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде, поднетом због повреде закона и повреде правила поступка од утицаја на решење ствари, подносилац истиче да је тужени орган поништио првостепено решење, иако се жалилац није позвао на недостатке у погледу поднетог захтева за упис судског заложног права на покретним стварима. Наводи да је током вођења управног поступка

пред првостепеним органом тужилац, као заложни поверилац, доставио оригинал записника о попису, па је поступање првостепеног органа било у свему у складу са одредбом члана 88. Закона о извршном поступку. Указује на то, да не постоји никаква разлика између примерка записника о попису који се налази у списима предмета Привредног суда у Београду и примерка који је достављен Регистратору Агенције за привредне регистре, јер је записник о попису сачињен на индиго папиру, а судски извршитељ је други примерак тог записника, који је сачињен на лицу места, предао извршном повериоцу – тужиоцу. Предлаже да суд захтев уважи, а побијану пресуду укине и предмет врати Управном суду на поновни поступак и одлучивање, или да исту преиначи и уважи тужбу тужиоца.

Противна странка, Министарство привреде Републике Србије – Сектор за управне и надзорне послове у области привредних регистара, правни следбеник туженог органа, у одговору на захтев, предлаже да суд захтев одбије.

Противна странка В. АД – у стечају, Б. није дала одговор на захтев, који јој је достављен преко огласне табле суда, јер је са адресе из пресуде одсељена.

Поступајући по поднетим захтевима и испитујући побијану пресуду у границама захтева у смислу одредбе члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према разлозима образложења побијане пресуде, правилно је тужени орган нашао да исправа поднета уз захтев за упис у Регистар заложног права на покретним стварима и правима – судског заложног права заложног повериоца није сачињена у складу са одредбом члана 88. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ бр. 31/11 и 99/11), јер не представља оригинал или оверену копију записника о попису, те да се на основу такве исправе није могао извршити упис у Регистар заложног права на покретним стварима и правима – судског заложног права заложног повериоца.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је иста донета без повреде правила поступка и уз правилну примену материјалног права. Побијаном пресудом оцењена су сва питања и околности које су могле бити од утицаја на законитост оспореног решења, а образложење побијане одлуке садржи јасне и одређене разлоге којима се руководио суд при оцени законитости оспореног решења, које у свему прихвата и овај суд.

Врховни касациони суд је посебно ценио наводе захтева према којима је подносилац захтева – тужилац у управном поступку при подношењу захтева за упис у Регистар поднео оригинал записника о попису, сачињен од стране судског извршитеља, па је нашао да они нису основани, те да исправа приложена уз захтев не испуњава услове из одредбе члана 88. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу да би се сматрала исправом на основу које би могао да се изврши предметни упис заложног права.

Налазећи да ни остали наводи захтева не могу да доведу до другачије оцене законитости побијане пресуде, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 05.02.2015. године, Узп 345/2014

**Записничар,
Весна Мраковић,с.р.**

**Председник већа – судија,
Олга Ђуричић,с.р.**